

## **"Fiat justitia et pereat mundus"**

**Vitám kerekedett a körünkbe látogató Tőkés Lászlóval Fidesz- és más ügyekben... Va**  
"Fiat justitia et pereat mundus"

Vitám kerekedett a körünkbe látogató Tőkés Lászlóval Fidesz- és más ügyekben... Valójában csak kerekedett volna, ha végighallgat, ha az alkalom és az idő engedi, hogy aggályaimról tíz mondatnál többet szóljak.

Tőkés püspök szépen s igazul beszélt múlt századi és jelenkori történelmünk árulóiáról, megalkuvóiáról. Arról, hogy mit köszönhetünk egy Károlynak, Kun Bélának, Rákosinak, Kádárnak, Grósznak és sok rákövetkező nemzetvesztőnek, beleértve Markó Bélát is. Talán időhiány miatt sem említett több nevet, de gondolom, a rendszerváltó Antall József kormányát is ide értette... Szavait hallgatva továbbgondoltam az általa ki nem mondottakat. Mármint, hogy az árulás máig nem szakadt meg egyetlen parlamenti pártunknál sem!

A Püspök Úr beszédét követően elhangzott Ady Endre Magyar jakobinus dala c. verse is Tőkés László fia előadásában. Tudom, jobban kell a megbékélés magyar és román közt, mint szikkadt földnek az eső, de miért mi nyújtunk békejobbot megint? "Dunának, Oltnak egy a hangja,/Morajos, halk, halotti hang./Árpád hazájában jaj annak,/Aki nem úr és nem bitang" - írta Ady. Aztán a régi urakat és bitangokat - mert bizony volt jó néhány az utóbbiból, akik nem akarták látni, mi is történik a "kastély árnyékában" - nos őket felváltották még bitangabb urak. Magyar földön: románok, szerbek, tótok és bizony ha volt "gyalázatunk, keservünk", ami "ezer éve óta rokon", hamar kiderült: a "magyar, oláh, szláv bánat" többé mégsem "egy bánat marad"! Ady felkiáltását, hogy "Mért nem találkozunk süvöltve/Az eszme-barrikádokon?" örömmel olvasták a Nyugat irodalmi berkeiben - Jászi Oszkár és más, az önjelölt "Herrenrasse" világforradalom levezenylésére kész tagjai -, de nem kell egy Trianonnak mögöttünk lenni ahhoz, hogy Ady Endre naivságát, de méginkább ostoba optimizmusát lássuk. Hiszen őket, az oláh befogadottakat, akiknek királyaink egyenlő jogokat biztosítottak, más indulatok vezették kezdettől fogva. Uralkodóink erőfeszítései a 14-16. század folyamán, hogy a románok negyedik "nemzetté" szerveződjenek - a magyar, székely és szász mellett - kudarcot vallottak. A magyar királyok által biztosított autonóm kerületekben e Balkánról jött népcsoport kulturálisan túl műveletlen és társadalmilag fejletlen volt az önigazgatásra. (Endrey Antal) Ennek ellenére vagy éppen ezért, pópáik, vezetőik úgy tanították a jövevényeket, hogy lelkük mélyén más nem, csak sovinizmus és zsigeri gyűlölet serkenjen irányunkban. Hát akkor megint az nyújtson békejobbot, akinek kezét sokadszor eltörték...? Miért mi, magyarok, akiket több, mint 80 éve próbál egy Balkánról felszivárgott nép felitatni, bekebelezni Nagy-Romániába, nos miért éppen mi nyújtunk a békejobbot...? Furcsálltam e gesztust, ha annak volt szánva az Ady verssel, ha sem, Tőkés László európai parlamenti, erdélyi magyarságot képviselő kiküldetésének kezdetén!

Az EU parlamenti képviselő választás idején Tőkés László nem kevés támogatást kapott a Fidesztől, Orbán Viktortól. Tekintve, hogy az 1918-19-el kezdődő árulások, megalkuvások sora, mondhatni nem szakadt meg parlamenti pártjaink egyikőjénél, még a Fidesznél sem - mert Orbán Viktor sem mond ellen sok tettében vagy azok hiányában az Antall-i, ill. SZDSZ elveknek, hagyományoknak, melyeken többek között nevelkedett! - joggal kérdeztem Tőkés püspöktől, vajon nem lesz ára a Fidesz támogatásnak? Utaltam Orbán Viktor Tel Aviv- és New York- vagy Brüsszel-járására is a "jóvágások" - ukázok? - végett. Sajnos nem nyugtatott

meg a válasz, hogy Orbánnak "kicsi a játéktere"! A Fidesz egyetértésével történt, megalázó, félgyarmati feltételek melletti unióba kényszerítésünkre; az erdélyi magyarságot sanyargató, felaprítani törekvő Románia EU tagsága feltétel nélküli Fidesz-támogatására sem kaptam megnyugtató választ. Ez utóbbi kérdésben a Fidesz ellenszavazat esetén "rögtön nekünk esett volna 25 tagállam" - Tökés László szerint...

A Fidesz legutóbbi, Európai Unióba bolondításunkhoz hasonló árulása a Lisszaboni Szerződésre való fejbólintás! A Független Újságírók Szövetsége (FÚSZ) újságírói így fogalmaznak az Orbán Viktorhoz és a Lisszaboni Szerződést a Magyar Országgyűlésben, az EU-tagországok közül elsőként és csaknem egységesen megerősítő ellenzéki képviselőkhez írt nyílt levelükben. - A kormánypártok igenlése egyértelmű volt. -

"Az Önök által megerősített szerződés a Magyar Köztársaságot gyarmatként kiszolgáltatja más országok javára, ráadásul egy olyan új föderációs szuperhatalom javára, amelynek központilag elrendelt reformjai révén folyik Magyarországon a jelenlegi gazdaságrombolás, reformdiktatúra és az ezek keresztülviteléhez hallgatólagosan legitimált rendőri és jogalkalmazási diktatúra." "Mi indokolja azt, hogy ellentétben a többi EU-országgal, Önök ezt a történelmi lépést, nemhogy népszavazásra nem javasolták, de még parlamenti vitára sem tartották érdemesnek - sőt, még a közvéleményt sem értesítették sem a szavazás tervéről sem arról, hogy Önök igennel szándékoznak szavazni?" - Csak néhány sor a FÚSZ 2008.jan.6-án Orbán Viktorhoz intézett többtucat kérdéséből. Tudni kell, hogy a Szerződés "valójában a korábban több EU tagállam által is referendum útján elutasított EU Alkotmány,... amelynek életbe léptetési folyamatát példátlanul becstelen politikai folyamatnak tekinti a nemzetköz i szakvélemény..." - (Kiemelés általam. B.J.)

(Persze vannak más, nem is akármilyen korábbi állomásai Orbán Viktor, a Fidesz politikai hiteltelenedésének. Ilyen például 2006. október 23. is! - De hogy idáig jussunk, ahhoz az is kellett, hogy Orbán miniszterelnök úrban ne legyen meg az akarat a magyargyalázó, hazudozó médiák elszámoltatására, de legalább megregulázására...! Sorolhatnánk a vétségeket, megalkuvásokat. - Viszont azon a napon Orbán Viktor jóvátehetette volna mulasztásait, fel kellett volna vennie a feléje dobott kesztyűt és nemcsak a felháborodott polgár, az "úriember" szerepét játszani, aki mégsem állhat a tömeg élére! Pedig ha Ő ott van az Erzsébet tér és az Astoria közötti "műveleti területen" - Uram, tégy csodát: egy nemzeti színű zászlóval a kezében...-, jaj, sok minden másképpen történhetett volna. Ha a világ szeme láttára kér magyarázatot, vonja felelősségre, mint a parlamenti ellenzék vezetője, a szemkilövő ávós-osztag parancsnokát vagy bármely pribéket... Még ha véres homlokkal is, mint Révész Máriusz! Ha, ha... De kár sorolni, hiszen magáért beszél, hogy hagyta elaludni az "ügyet"!)

Miért lenne mindez más, mint az elődök megalkuvása vagy árulása -, kérdeztem volna Tökés Lászlótól. Szóltam viszont ifjú Hegedűs Lóránt, református lelkipásztor Fidesz-egyetértéssel - hallgatólagos beleegyezésével - is történő meghurcolásáról, szélsőségesítéséről, lelkipásztori tisztségétől való várható megfosztásáról egyháza feljebbvalói által. Kimondva-kimondatlanul, de Orbán Viktor is ott van az "elhatárolódók" közt, mert ifjú Hegedűs Lóránt következetesen felemeli szavát a magyarországi zsidó térfoglalás és ugyanazon körök szinte összehangolt magyargyűlölete ellen. Csalódás volt hallanom, hogy "Temesvár hőse", az 1989-es romániai forradalom elindítója számára a "holokauszt történész David Irvinget fogadó" ifj. Hegedűs

Lóránt, csak "egy pancser, nem politikus"!

(A Teremtőtől kapott szabad akaratunk és lelkiismeretünk védelmére felesküdt Hegedûs Lóránt miért ne fogadná D. Irvinget? Egy olyan világban, ahol a tudomány nevében éppen a lelkiismeret és a szólás szabadságát üldözik! Mert, mint D. Irving kérdi: milyen történelmi igazság az, amit bírósági rendeletekkel kell védeni?)

Elgondolkodtam Tökés László szavain és még inkább arra a következtetésre jutottam - a megalkuvásról írottak gondolatmenetét folytatva -, hogy romlott, velejéig romlott vagy akár csak gyáva, félmunkára sem képes politikusok közt kellenek "pancserok"! Az volt Luther Márton is, akinek - hitújításának - köszönheti Tökés László is létét, mint református püspök, de talán Erdély és Magyarország is létezését, mert segítette megmaradni az új hit hozta szellemi pezsdülés, "két pogány közt" a magyarságot.

"Pancser", s nem kora valamelyik világi vagy egyházi hatalomban forgolódó potentátja kellett, hogy legyen az, aki ki mert állni a vatikáni zsinat, a pápa és ilyen-olyan felkentjei ítélőszéke elé. Az eretnokség, a máglyahalál veszélyét is vállalva mondta: "Itt állok, másként nem tehetek!" Mert hite ezt diktálta az egyházi és világi hatalom romlottságát látva. Világok változnak, új időszámítás datálódik az ilyen bátrak nyomán! Luther fellépése az egész európai hitvilág, a kereszténység újjászületését hozta.

Ma ugyanúgy: nem politikusokra, de bátor, a kiközösítés, a média máglyáira vagy a börtönbe vetés veszélyét bátran vállaló "megszállottakra" van szükségünk. A réalpolitika csak méricskélése a magyarság halálának! Ma egy élősködő kisebbség nekivadult tobzódását, a szinte nem létezővé törpült SZDSZ vezérletével fokozódó iramban történő széthordását, felélését látjuk az ország, a magyarság még meglévő erőforrásainak. - Mint a paraziták teszik a legyengült, védekezni már képtelen gazdaállattal...! - Nos, ezzel szemben minden magyar egyházi vezető benuházzal áll szemben, ha ugyan nem kollaboráns. Üresen kongó, önigazoló, koncot féltő szolamainak köszönő viszonya sincs már az Úr igéjével. Csak az alvilággal! Akkor kinek a nevében közösjtenek ki lelkipásztorokat egyházi bíráink?

És ebben a légkörben áll ki egy lelkipásztor, mert látja: Isten parancsa, hogy itt álljon és másként ne tehessen! De a kihívás, a hatalom romlottsága mára szinte kozmikus méreteket öltött. Ma a "kígyó fejét kell megtörni" és talán erre vállalkozott ifjú Hegedûs Lóránt, aki megértette, hogy "ahol nincs látomás, ott elpusztul a lélek s a lélekkel együtt elpusztul a nép!" (Wass Albert) Aki tudja, hogy a "humanizmus" álarcában a legvadabbul talán a magyarság körében pusztít a sátáni hatalom.

Mert mi is ennek a modernkori létünket át-meg átható eszmének a lényege? A filozófus Molnár Tamás írja, hogy ma az értelmet és emberhez méltó életformát keresők számára "a humanizmus nem választási lehetőség, hanem erkölcsi és szellemi öngyilkosság....A humanizmus ...úgy tekintendõ, mint átmenet egy vallás inspirálta erős valóságérzéssel bíró civilizációból egy anticivilizációba, ahol az ember legrosszabb vágyai kapnak szabad utat" és ahol társadalmi érdeklõdése "elkerülhetetlenül két fõ érdeklõdési területre szûkül: a szexre és a vérre. Vagyis a pornográfiára és az erõszakra." Bármennyire is tudományos és "humánus" a tálalás - az "adj nekik jogokat!" -, a levedlett kígyóbõr ott van esténként elõttünk az átlagos amerikai filmekkel, lelkünk és gyermekeink romlására.... Még ha olyannyira vajákos tudorok teszik is ezt, olyannyira "mûvészileg"! Tanítása, tudása mindenféle beteges tünetnek, majd a lélek és szellem hozzáidomítása: ez a norma! Már fel sem vetõdik, mint akár lehetség, amit a

japán közmondás így summáz: "narau jori nareru". Vagyis: tanulás helyett megszokás! Megszokása a Teremtő által adott rendnek, legyen az a világmindenségé vagy a belső univerzumé, a léleké. Ez perspektívába teszi az ismeretszerzést, a tanulást, a tudást.

A magyar valóság csak a legmélyebb, legszánalmasabb bugyra a liberális, "humanista" elvű világrend poklának. És épp ezért a legsérülékenyebb is. Miért ne adná hát a magyarság újból a világnak azt a szellemet, amit az '56-ban megcsodált? De most talán egy magyar Gandhi személyében, de még inkább egy forradalmi hagyományaink és szenvedéseink kohójában acélkeménnyé nemesedett eszme, egy új-reformáció elindításával! Aki nem tud többé e látomás nélkül élni, aki érzi, hogy pusztul benne a lélek és körötte a nép, az látja: eljöhét, közel van az idő, amikor iszonyodva nézünk könyveinkre, a polcok során felhalmozott örökségre. Mert majd nem merünk öseink szemébe nézni! Azokéba, akik méltóak arra, hogy emléküket őrizzük, példájukat kövessük. Mert milyen értelmiségi az, aki érti a rend mibenlétét, ismeri a szabadsághoz vezető utakat - ha másképpen nem, hát a nagy elődök reménytelenségből születő elszánt tetteiből - és tétlensége által mégis az értelmetlenség, az elsorvadás vagy romlottság spanyolcsizmájába hagyja kényszeríteni érzékeit és szellemét? Tudni és nem tenni: cselekvésképtelenséget, impotenciát okoz. Milyen sebész az, aki megmámorosodva a gyógyászat titkaitól csak halmozza, halmozza ismereteit, de nem fogja meg a szikét, hogy egy egyszerű, határozott művelettel eltávolítsa a rákos daganatot burjánzása előtt??

Meddig van erkölcsi alapja tanárnak a magyar költészet nagyjait vagy Shakespeare-t, Dantet tanítani, ha nem érti meg, mi az üzenetük számára? Ha már csak mint steril, múzeumi példányt - mintegy üvegszekrényből vagy spirituszból kivéve - idézi őket. A 19. században élt afgán költőt, Badgisi Hanzalát, akinek szelleme ma is áthatja az Afganisztán kopár hegyeiért, kiégett, szétbombázott földjéért éppúgy halni kész, terroristának bélyegzett afgánt. "A vitézség magva az oroszlán szájában lakozik. Így a jó: ha férfi vagy, menj oda és vedd ki bátorsággal. Tiéd lesz a szabadság, a becsület és a dicsőség. Ha nem sikerül: nézz szembe büszkén a halállal" - írta Badgisi Hanzala.

De nem! A magyar módí, a legnagyobb hősiesség körünkben - ahová tanárok több nemzedéke is juttatott bennünket - szembenézni a halállal: tétlenül! Az egyénnek, az egykori nemzetnek a lassú sorvadása, amikor üzemeit, földjeit idegenek birtokolják, amikor iskoláiban, egyetemeken idegen szellemben oktatják gyermekeiket, ifjait - úgy, hogy leköpjék népüket -, amikor idegen nyelven kaffogó, tetőtől talpig felfegyverzett ávós-bitang veri ki a szemét és kezéből zászlaját....- ezek nem a pusztulás jelei? És elismeri-e, hogy gyáván várja az önmagára és gyermekeire lopódzó halált, amikor idegenek jönnek pénzt csinálni betegségén, amikor idegenek hoznak törvényt arról, hogy mit mondhat róluk, ha már a kín - mint öreg, beteg ebekből a vonítás vagy anyját veszett kölyökkutyából a sírás -, kifakad belőle...?

Hát ezért kell nekünk egy "pancser", aki kiáll, mert "másként nem tehet". Kiáll bátran, hogy felébressze e nép még megújhódni, sokasodni, izmosodni és csatákra képes maradékát; hogy leszálljon a szellemvasútról, amelyre felszállították. Ahonnan most, életén átutazva, kívülről nézi - mintha másé volna! -, sorsának borzalmas állomásait... Az utolsó megállóig, melyhez ő még nem, de unokája, ükunokája ér majd el: a sötétbe borult állomásra, a feneketlen alagútbaba: a magyarság létezésének végére! Mert ez a "reálpolitika" eredménye, kedves értelmiségi zabhegyezők, elhatárolódó "nemzeti" oldal! Ezért kell nekünk egy karizmatikus, ha a sors úgy hozza: a mai máglyáktól sem félő választottja Istennek, szószólója, ébresztője a lakossággá

hitványult népnek. (Akikről lám, Orbán is az "emberek" titulussal beszél...!)

De veszélyeztetheti-e például Tőkés László brüsszeli küldetésének sikerét "baljós" ügyek és személyek melletti kiállással vagy akár a tőlük való el nem határolódással? Attól tartok, mi sem fontosabb most a magyarság jelenlegi lelkiállapotában, mint a nyílt és bátor kiállás. Erdély, balsorsa ellenére is, eddig elkerülte a csonkamagyarországi mélypontot. De meddig?

Luther Márton máglyán végezhetne volna a hívő, mögötte álló tömegek támogatása nélkül. A mai Magyarországon, egy orwelli diktatúra média hatalmával bíró országban, születhet-e egy lutheri-formátumú karizmatikus szószólója az eltiport milliók üdvének? Amikor éppen ezen szerencsétleneket uszítják ellene vagy hallgatják el létét előlük, hogyan "nyitna a sors neki teret"? Ha a magyar nemzeti radikalizmus - otthoni és külföldi adakozással - képtelen megteremteni egy biztonságos, külföldi bázisról sugárzó, az egész Kárpát-medencét átfogó műholdas TV adást, akkor teljesen új kapcsolatteremtési és ismeretközlő-, továbbító módszereket kell találnia. Valamiféle szamizdat-mozgalmat a tizedik hatványon! De ez majd azt is megköveteli, hogy kordont vonva kiálljon egy lelkipásztor mellett, aki - mint Tőkés László csaknem 20 éve - kovásza lehet egy még nagyobb: nemzeti ébredésnek.

Végül még egy érv, hogy a választás mikéntje "pancserok" és politikusok közül még egyértelműbb legyen. Dr. Zétényi Zsolt ügyvéd mondja az utolsó, nagy nemzeti megtisztulás, '56 értékeinek vesztegetéséről: "Valójában mi egy olyan folyamat részei vagyunk, úgy érezzük néha, amelyben ezt a hatalmas értéket is elherdáljuk. Tehát nemcsak a jelen idejű nemzeti vagyon eladás zajlik, hanem a nemzeti erkölcsi tőke eladása is. Ez az időszak valójában annak a bizonyítéka, hogy egy erkölcsi és alkotmányos alapjait vesztett társadalom rendkívül gyenge és esendő és bizony a megsemmisülés szélére sodorható." A magyarságot fojtogató hazugságözön közepette egyedül a "győzzön az igazság és pusztuljon a világ" elvét felvállaló, hiteles embereknek van létjogosultsága, csak általuk lesz szabad, magyar jövőnk!

Hogy idáig jutottunk, annak oka a folyamatos hazudozás, megalkuvás az ország sorsát meghatározó parlament padsoraiban és közéletünkben - mindmáig. Nem lehet elégszer idézni Grandpierre K. Endrét erről: "Az igazság elhallgatása az egyedeket is megrontja, a népekre azonban kihatásaiban végzetes: ott, akkor és abban emel válaszfalakat elébe, s iktatja ki közösségtudatát, közösségvállalását, cselekvő együttérzését, ahol, amikor és amiben a legnagyobb szükség volna cselekvő közreműködésre." S ha valakinek kételye lenne a "közösségvállalásban", "cselekvő együttérzésben" elért helyezésünket illetően, olvassa dr. Csath Magdolna ezredfordulón írt tanulmányának társadalmi bizalomra, összefogásra vonatkozó adatait:

"A társadalmi tőke elsősorban az emberek közötti kapcsolatok minőségét, a társadalmi bizalom szintjét, a civil mozgalmak erejét és a társadalom összefogásának, összetartozásának mértékét fejezi ki". Természetesen fontos szempontok e mutatón belül az erkölcsi, értékrendbeli viszonyok és a korrupció nagysága. Egy nemzetközi felmérés úgy találta, hogy a legerősebb társadalmi tőkét jelölő 9 pontból Norvégia, mint listavezető, 8,24-et kapott, míg a 25. helyen levő Magyarország csak 2.41-et. Körülbelül annyit mint Nigéria, Oroszország vagy Banglades. - Putyinnak köszönhetően Oroszország besorolása jóval magasabb lehet ma, 2008-ban. - Míg húsz évvel ezelőtt a magyarországi megkérdezettek 33,6 százalékának volt bizalma a többi ember iránt, ez az "arány a 90-es évek elejére 24,6 százalékra, a 90-es évek közepére pedig 22,7 százalékra olvadt." A társadalmi tőke viszonylatában 5,91 ponttal harmadik helyet elfoglaló

Finnországban a 90-es évek derekán a lakosság 48,8 százaléka bízott meg egymásban!

Továbbblépve a jelen fele, a neves svájci gazdaságkutató intézet, az IMD, 2002 és 2007 közötti időszakra vonatkozó adatait véve "a vizsgált országokból a legutolsók között vagyunk a vezetői hitelesség, az etikus viselkedés és a vezetők társadalmi felelősségérzete területén." (Dr. Csath Magdolna. 2007.11.26. Barikád.hu )

Vajon ma jobban állunk a vezetői hitelesség tekintetében? Ami politikusainkat illeti, 'en bloc', nem erről tanúskodik egy néhány nappal ezelőtti felmérés. Ki, mennyi bizalommal adna kölcsön pénzt egyes közéleti személyiségeknek? - tudakolta a kérdés. Gyurcsánynak csak a válaszadók 10%-a! De Orbánnak is csak 19, Erdő Péter esztergomi érseknek 18, Szili Katalinnak 13, Demszkynek 8% adna kölcsön. Még a "lavírozó" Sólyom László sem kapott többet, mint 23%-ot! (Megint csak, két hónapja az orosz miniszterelnök és pártja 61%-os támogatottságot regisztrált. Láthatólag népszerűséggel a fiatal korosztály körében is.) Ami pedig az egymás iránti bizalmat illeti, az adóhivatal (APEH) mindent megtesz a társadalom további megosztására a szomszéd, ismerős vagy a barát feljelentésére buzdítva...

Sok minden átzúg az ember agyán egy-egy találkozás után, mint amilyen az enyém is volt Tőkés Lászlóval. Koronázza siker Tőkés László brüsszeli kiküldetését a "végek" és népünk megmaradásáért. De Brüsszel és a mögötte sejlő sötét tornyok ezer arc mögé bújó urai akarnak-e hallani a temesvári forradalom hősről? És Ő emlékezik-e még a puskapor szagára? Vagy már féli? - Ember-, magyarpróbáló idők járnak!

Balla József

Brisbane, 2008.január 19.